

Ngày 21 tháng 9 năm 2018

Ông Nguyễn Thanh Lâm
Cục trưởng Cục Phát thanh Truyền hình và Thông tin Điện tử
Bộ Thông tin và Truyền thông
115 Trần Duy Hưng, Cầu Giấy, Hà Nội

Kính gửi: Ông Nguyễn Thanh Lâm, Cục trưởng Cục Phát thanh Truyền hình và Thông tin Điện tử, Bộ Thông tin và Truyền thông.

Liên minh Internet Châu Á xin gửi đến ông khuyến nghị cho Dự thảo Nghị định sửa đổi, bổ sung một số điều của Nghị định số 06/2016/NĐ-CP về quản lý, cung cấp và sử dụng dịch vụ phát thanh và truyền hình.

Liên minh Internet châu Á (tên tiếng anh viết tắt là AIC) là hiệp hội ngành bao gồm các công ty công nghệ hàng đầu về Internet như AirBnB, Amazon, Apple, Expedia, Facebook, Google, Line, LinkedIn, Rakuten, Twitter và Yahoo (Oath). AIC tìm cách thúc đẩy sự hiểu biết và giải pháp cho các vấn đề chính sách Internet trong khu vực Châu Á Thái Bình Dương.

Chúng tôi xin cảm ơn chính phủ Việt Nam đã cho chúng tôi cơ hội để đóng góp ý kiến trong quá trình xây dựng Nghị định sửa đổi Nghị định 06/2016/NĐ-CP về quản lý, cung cấp và sử dụng dịch vụ phát thanh và truyền hình (sau đây xin gọi tắt là “Dự thảo Nghị định”). Chúng tôi xin khuyến nghị chính phủ Việt Nam nên mời tham vấn trong ngành vì chúng tôi tin rằng các ý kiến của ngành sẽ giúp các nhà làm luật cân nhắc những phát triển kỹ thuật quan trọng của các nền tảng Internet, những dịch vụ theo yêu cầu và vai trò của chúng trên con đường chuyển đổi nền kinh tế của Việt Nam. Trong lĩnh vực như phát thanh truyền hình, cách tiếp cận quy định rất quan trọng vì nó sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự phát triển của nền kinh tế số của Việt Nam, ảnh hưởng đến các cơ hội, đến sự đổi mới, đầu tư và việc làm tại Việt Nam.

Do vậy, chúng tôi thấy rằng việc mở rộng quy chế phát sóng cho các dịch vụ trực tuyến không cân xứng và không có lợi cho việc hỗ trợ phát triển kinh tế số tại Việt Nam. Trong phạm vi luật phát thanh truyền hình của Việt Nam, đề xuất cải cách là muốn tìm cách mang lại nhiều dịch vụ trực tuyến hơn. Nhưng những dịch vụ trực tuyến, bao gồm cả dịch vụ truyền hình truyền thanh internet, các dịch vụ phát thanh và các dịch vụ theo yêu cầu, có chức năng và kỹ thuật khác với các dịch vụ phát thanh truyền hình truyền thống. Do đó dẫn đến, quy định phát sóng không phù hợp để điều chỉnh các dịch vụ trực tuyến, vì các lý do chúng tôi thảo luận dưới đây.

Điều quan trọng cần lưu ý ở đây là hành vi của các khách hàng truyền thống với video và âm nhạc đã thay đổi đáng kể. Hiện nay khách hàng sử dụng mô hình dịch vụ theo yêu cầu, được phân phối qua dịch vụ truyền trực tiếp. So sánh với mô hình phát sóng truyền thống, khách hàng ngày nay có sự lựa chọn và kiểm soát về thời gian và cách thức họ sử dụng nội dung. Họ có thể lựa chọn mua nội dung riêng lẻ (ví dụ với dịch vụ âm nhạc họ có thể mua một bài hát hoặc cả album) hoặc họ chọn dịch vụ dựa trên đăng ký theo dõi. Cả hai lựa chọn này đều không thể thực hiện với dịch vụ phát thanh và truyền hình truyền thống. Sự lựa chọn của

khách hàng mang tính cá nhân và được phân phối theo yêu cầu nên sự lựa chọn này làm cho việc phát trực tuyến về cơ bản khác với đài phát thanh, người đăng ký theo dõi hoàn toàn kiểm soát việc sử dụng nội dung. Hành vi thực tế và nhu cầu của người dùng ngày nay làm rõ việc cố áp dụng các quy định phát sóng truyền thống và các yêu cầu cấp phép cho các dịch vụ trực tuyến là một bước lùi lớn hơn là nỗ lực hiện đại hóa môi trường pháp lý của Việt Nam.

Chúng tôi cũng khuyến nghị nên xóa hoặc sửa đổi quy định về hạn chế quảng cáo được quy định tại Điều 14 Khoản 6 và Điều 17 Khoản 6a và b). Quảng cáo là nguồn doanh thu cần thiết để tạo ra và phân bổ nội dung video. Các quy định hạn chế quảng cáo hiện hành và các quy định được đề xuất tại Điều 14 Khoản 6 và Điều 17 khoản 6a và b) sẽ tiếp tục ức chế sự phát triển của thị trường truyền thông Việt Nam và ngăn chặn ngành công nghiệp này đáp ứng nhu cầu của khách hàng. Ngành công nghiệp truyền thông của Việt Nam đang chịu áp lực gia tăng từ các đối thủ cạnh tranh mới và các dịch vụ vi phạm bản quyền bất hợp pháp. Với ARPUs hàng tháng thấp, người xem truyền hình trả phí và dịch vụ video trả phí ngày càng phụ thuộc vào doanh thu quảng cáo. Kết quả là, bất kỳ lệnh cấm hoặc quy định nghiêm ngặt nào về quảng cáo sẽ làm giảm các ưu đãi cho các công ty nước ngoài khi họ đầu tư vào thị trường nội dung của Việt Nam; giảm sự lựa chọn của khách hàng và ngăn cản các công ty Việt Nam phát triển và cạnh tranh.

Các dịch vụ chặn bao gồm các dịch vụ yêu cầu phải đóng phí mới được đăng quảng cáo và các dịch vụ buộc một số dịch vụ nhất định chỉ được đăng quảng cáo trong nước, không phù hợp với tiêu chuẩn quốc tế. Các dịch vụ chặn này giới hạn tính linh hoạt của nền tảng để cung cấp nội dung chất lượng cao nhất cho khách hàng với mức giá thấp nhất có thể. Ngành công nghiệp giải trí và truyền thông và chính phủ đều mong muốn quảng cáo phát cho người xem phải có chút gì đó liên quan đến trong nước. Do đó, cách tốt hơn để đạt được mục tiêu này và để quảng cáo trong nước sẽ được chia sẻ nhiều hơn là cho phép mô hình doanh nghiệp linh hoạt nhằm cung cấp đủ doanh thu hỗ trợ phân bổ đầy đủ các quảng cáo có liên quan đến khách hàng. Chúng tôi cũng khuyến nghị Chính phủ Việt Nam nên triển khai cơ sở hạ tầng đo lường khán giả tin cậy (chẳng hạn như chỉ số đo lường của Nielsen) để quảng cáo trong nước trở nên bền vững.

Thay vào việc cho rằng mở rộng phạm vi quy định cho các dịch vụ trực tuyến là cần thiết, chúng tôi đề nghị Bộ nên phát triển các quy định phù hợp cho dịch vụ trực tuyến và mục tiêu của nó; đồng thời xem xét các cơ hội bãi bỏ quy định cho các dịch vụ truyền thống.

Dự thảo Nghị định sẽ áp đặt các nghĩa vụ khác nhau không hợp lý hoặc không phù hợp cho các nhà cung cấp dịch vụ trực tuyến đang xem xét thị trường và sự khác biệt về kỹ thuật giữa dịch vụ phát thanh truyền thống và dịch vụ trực tuyến.

Một vài ví dụ như sau:

- Dự thảo Nghị định yêu cầu các dịch vụ trực tuyến “tuyên truyền .... trên toàn quốc, đặc biệt là ở vùng sâu vùng xa, biên giới, hải đảo và vùng cực kỳ bất lợi” (theo Nghị định số 06/2016 / NĐ-CP Điều 9 khoản 1). Các nhà cung cấp dịch vụ trực tuyến không

thể tuân thủ yêu cầu này bởi vì họ không kiểm soát cơ sở hạ tầng băng thông rộng và không thể cung cấp dịch vụ cho khách hàng trừ khi khách hàng đó đã có được cung cấp dịch vụ Internet và truy cập được vào Internet.

- Dự thảo Nghị định chỉ rõ rằng “nội dung của dịch vụ phát sóng miễn phí bao gồm... các kênh quốc gia trong nước phục vụ tuyên truyền chính trị cần thiết [và] các kênh tiếng Việt khác” (theo Nghị định số 06/2016 / NĐ-CP Điều 13 khoản 1). Việc hạn chế về nội dung có sẵn như vậy cho các nhà cung cấp dịch vụ trực tuyến sẽ không hợp lý đối với các nhà cung cấp và gây hại cho khách hàng Việt Nam. Cho phép các nhà cung cấp dịch vụ trực tuyến truyền tải bất kỳ nội dung hợp pháp nào là khuyến khích cạnh tranh và đa dạng hóa giữa các nhà cung cấp, khuyến khích việc sáng tạo nội dung, đặc biệt là nội dung độc lập, thích hợp, và mang lại lợi ích cho khách hàng bằng cách cho phép họ truy cập nhiều nội dung khác nhau.
- Dự thảo Nghị định quy định khách hàng "có quyền khiếu nại về chất lượng dịch vụ" của các dịch vụ trực tuyến cho các cơ quan quản lý nhà nước (theo Nghị định số 06/2016 / NĐ-CP Điều 8 khoản 1). Nếu yêu cầu này đề cập đến cường độ tín hiệu và chất lượng kỹ thuật của việc tiếp nhận tín hiệu, chúng tôi lưu ý rằng các nhà cung cấp dịch vụ trực tuyến không sở hữu hoặc kiểm soát các mạng mà dịch vụ của họ được truyền đi và không kiểm soát mạng nào được khách hàng chọn. Do đó, các dịch vụ trực tuyến không thể cung cấp bất kỳ sự bảo đảm nào hoặc khắc phục bất kỳ vấn đề nào liên quan đến chất lượng dịch vụ được cung cấp.
- Dự thảo Nghị định yêu cầu các nhà cung cấp dịch vụ trực tuyến phải đảm bảo nội dung phù hợp với các quy định về nội dung và thông tin “được quy định trong luật báo chí” (theo Nghị định số 06/2016 / NĐ-CP Điều 9 khoản 4). Tuy nhiên, quy định này không phù hợp vì các nhà cung cấp dịch vụ trực tuyến không thực hiện kiểm soát biên tập đối với nội dung xuất hiện trên nền tảng của họ, chẳng hạn như trên nền tảng của họ lưu trữ nội dung do người dùng tự tạo ra. Do đó các nhà cung cấp dịch vụ trực tuyến không thể chịu trách nhiệm kiểm duyệt và không thể đảm bảo tất cả nội dung xuất hiện trên nền tảng của họ đều tuân thủ quy định này.
- Đáp ứng nhu cầu của khách hàng đối với nội dung trong nước cũng như nội dung nước ngoài là điều cần thiết để thu hút khách hàng. Để ổn định kinh doanh, nhà cung cấp dịch vụ cung cấp cho khách hàng nội dung mà họ muốn. Cách tốt nhất để đáp ứng nhu cầu ổn định kinh doanh là có nhiều dịch vụ mới và đầu tư để đáp ứng nhu cầu của khách hàng. Cạnh tranh để được phân phối các dịch vụ VOD là cách tạo động lực cho các nhà sản xuất video sáng tạo nội dung chất lượng cao mà khách hàng muốn xem. Hạn ngạch nội dung bóp méo sự cạnh tranh này bằng cách tạo ra nhu cầu nhân tạo. Trong hệ thống hạn ngạch, lượng nội dung tối thiểu phải được cấp phép hàng năm bởi các dịch vụ VOD. Điều này ngăn cản các nhà sản xuất nội dung sản xuất chương trình nghe nhìn chất lượng cao và hạn chế khả năng lựa chọn VOD về mặt giá cả và chất lượng.

- Áp dụng hạn ngạch cho các dịch vụ internet theo yêu cầu là một cách không hiệu quả để thúc đẩy việc sáng tạo nội dung trong nước, vì nó hạn chế khả năng của người sáng tạo nội dung tự do tham gia vào thị trường truyền thông ngày càng cạnh tranh và toàn cầu. Việc cung cấp nội dung có liên quan đến khách hàng là mục tiêu chung của các nhà cung cấp dịch vụ và chính phủ, nhưng việc mở rộng các yêu cầu hạn ngạch đối với nền tảng mới sẽ hạn chế khả năng của ngành và cụ thể là thị trường nội dung trong nước để đáp ứng mục tiêu này. Một số hậu quả có khả năng (không lường trước) của việc áp dụng hạn ngạch là các dịch vụ theo yêu cầu sẽ có chất lượng thấp hoặc chỉ giảm được số lượng nội dung không liên quan đến trong nước. Cả hai hậu quả trên đều dẫn đến trải nghiệm kém cho khách hàng và nó làm biến dạng thị trường nếu không đáp ứng nhu cầu của khách hàng. Về mặt kỹ thuật, hạn ngạch không có ý nghĩa đối với các dịch vụ trực tuyến, cụ thể là với những dịch vụ trực tuyến không có giới hạn khung phát sóng trong 24 giờ, chưa kể đến trên thực tế dịch vụ trực tuyến có không gian trưng bày không giới hạn. Vì vậy chúng tôi khuyến khích chính phủ tập trung hỗ trợ và phát triển những người sáng tạo nội dung trong nước để người Việt có tài năng có thể sáng tạo nội dung hấp dẫn, không chỉ cho khán giả trong nước mà còn chia sẻ với hàng triệu người truy cập Internet.
- Điều 19 Nghị định 06 (sửa đổi) yêu cầu 100% nội dung các chương trình, phim truyện, phim tài liệu, phim hoạt hình, chương trình thực tế và chương trình trò chơi trên các chương trình kênh nước ngoài được phát trên dịch vụ phát thanh, truyền hình trả phí, phải được dịch sang tiếng Việt. Với các dịch vụ theo yêu cầu cung cấp nhiều lựa chọn hơn cho khách hàng, gia tăng đáng kể khối lượng nội dung có sẵn trên Internet. Do đó Điều 19 sẽ đặt gánh nặng cho cả chính phủ và các công ty, trong nước và nước ngoài, để đảm bảo chất lượng và/hoặc sự tuân thủ các yêu cầu cho các dịch vụ theo yêu cầu trên Internet. Chúng tôi tin rằng điều này sẽ dẫn đến các điều kiện cạnh tranh không lành mạnh vì chi phí chính sửa và dịch nội dung chương trình nước ngoài cao một cách bất hợp lý. Chính phủ không nên phê duyệt yêu cầu cao của nghị định sửa đổi này.

Trên đây chỉ là một vài ví dụ về các yêu cầu quy định trong Nghị định số 06/2016 / NĐ-CP không phù hợp với các nhà cung cấp dịch vụ trực tuyến. Chúng tôi yêu cầu Bộ xem xét kỹ các yêu cầu được đề xuất và đảm bảo khả năng áp dụng của nó cho các nhà cung cấp dịch vụ trực tuyến vì dịch vụ trực tuyến có tính khác biệt với phát thanh truyền thống.

Bộ nên làm rõ rằng ít nhất là các yêu cầu được thảo luận ở trên không áp dụng cho các nhà cung cấp dịch vụ trực tuyến.

Nói chung, áp đặt các quy định được đề ra để làm giảm sự khuyến khích cho các công ty Internet tiếp tục đổi mới, tiếp tục tạo nên sự khác biệt giữa các đối thủ cạnh tranh. Nếu coi đó là “cách thực hành tốt nhất” thì đây là sự mạo hiểm và xuống cấp về chất lượng. Điều này sẽ tác động tiêu cực đến khách hàng. Theo đuổi các biện pháp linh hoạt, tự nguyện để xây dựng ngày càng nhiều các công cụ là điều quan trọng đối với sự đổi mới trong một môi trường trực tuyến năng động.

Chúng tôi cũng lo ngại rằng, nếu được thông qua, Dự thảo Nghị định có thể thiết lập tiền lệ cho các quốc gia khác áp đặt các quy định đối ứng về dịch vụ trực tuyến. Một tác động nữa là nó sẽ xây dựng rào cản pháp lý cho các doanh nghiệp Việt Nam đang cố gắng mở rộng ra ngoài biên giới Việt Nam. Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc cho biết Việt Nam đang phấn đấu trở thành một trong mười nhà cung cấp hàng đầu thế giới về nội dung số vào năm 2020. (Câu nói này được trích từ một bài báo với tiêu đề Việt Nam tham gia 10 nhà cung cấp hàng đầu về gia công phần mềm và nội dung số ra ngày 20/1/2017. [Link bài báo tham khảo tại đây](#)). Việc thông qua Dự thảo Nghị định có thể ảnh hưởng đến tầm nhìn của Thủ tướng Chính phủ.

Nếu Dự thảo Nghị định được thông qua, các quốc gia khác cũng sẽ áp dụng các quy định tương tự, các nhà cung cấp công nghệ thông tin và nội dung số Việt Nam có thể gặp khó khăn hoặc không thể xuất khẩu hoặc mở rộng ra quốc tế. Kết quả thực của các quy định này sẽ gây tổn hại cho doanh nghiệp. Doanh nghiệp sẽ phải đối mặt với các chi phí quản lý và hành chính. Doanh nghiệp bị ngăn cản cung cấp dịch vụ tại Việt Nam và khách hàng sẽ không có quyền truy cập vào dịch vụ sáng tạo và mảng nội dung kỹ thuật số đa dạng được cung cấp ở nơi khác trên thế giới.

Thay vào đó chúng tôi khuyến khích Bộ nên xem xét các cơ hội để bãi bỏ quy định của lĩnh vực phát sóng hiện có. Trên thế giới, nhiều nhà lập pháp và hoạch định chính sách đề nghị một cách tiếp cận thận trọng để mở rộng quy định hiện hành cho các dịch vụ mới cũng xem xét các cơ hội để bãi bỏ các dịch vụ truyền thống.

- Ví dụ, trong một lá thư chung được gửi Ủy ban châu Âu (EC) về cải cách khung viễn thông của Liên minh châu Âu, chính phủ của 10 quốc gia châu Âu đã chống lại "tự động mở rộng" quy định đối với các dịch vụ trực tuyến, thúc giục EC "xem xét bãi bỏ quy định của viễn thông truyền thống. Lá thư này được viết chung bởi Bỉ, Cộng hòa Séc, Đan Mạch, Estonia, Ireland, Phần Lan, Lithuania, Ba Lan, Thụy Điển, Vương quốc Anh gửi Phó Chủ tịch Ansip và Ủy viên Oettinger, Ủy ban châu Âu, tại trang 1-2 (2016), [xem thư tại đây](#).
- Tương tự, các Cơ quan quản lý quốc gia Bắc Âu đã đề xuất "một cách tiếp cận thận trọng với quy định" của các dịch vụ trực tuyến và "khả năng đơn giản hóa, hiện đại hóa và làm sáng tỏ quy định hiện hành cần được theo đuổi." Nordic NRAs, Pháp luật viễn thông của EU cho thị trường đơn kỹ thuật số, The Nordic Quan điểm của NRA (ngày 4 tháng 7 năm 2016) [xem tại đây](#).

Các nhà quản lý và nhà lập pháp cũng đang tích cực xem xét lại các khung pháp lý phát sóng hiện có theo những thay đổi trên thị trường.

- Ví dụ, Phòng Thương mại và Phát triển Kinh tế Hồng Kông (CEDB) đã khởi xướng việc xem xét khung pháp lý phát sóng "với mục đích thư giãn các yêu cầu pháp lý lỗi thời." (Xem Phòng Thương mại và Phát triển Kinh tế Hồng Kông, Đánh giá Truyền hình và Quy định Phát thanh Truyền hình) Các chế độ, giấy tham vấn, tại ngày 15 tháng 2 năm 2018. CEDB đã không đề xuất mở rộng các nghĩa vụ hiện tại cho các dịch vụ nghe nhìn

truyền thông cho các dịch vụ OTT một phần vì mặc dù OTT và các dịch vụ truyền hình và truyền hình Internet khác đang trở nên nổi bật nhưng truyền thông truyền thống ... vẫn còn rất phổ biến và dễ tiếp cận với tất cả trong gia đình, từ trẻ đến.”

- Vào tháng 11 năm 2017, Ủy ban Truyền thông Liên bang Hoa Kỳ (FCC) đã loại bỏ hoặc sửa đổi một số quy tắc quyền sở hữu phát sóng để "phản ánh hiện tại, không phải quá khứ" của bối cảnh truyền thông. FCC đã kết luận rằng việc cập nhật các quy tắc đó - chủ yếu giới hạn quyền sở hữu đơn lẻ của nhiều phương tiện truyền thông - sẽ cho phép các đài truyền hình và báo địa phương “một cơ hội lớn hơn để cạnh tranh và phát triển mạnh trong thị trường truyền thông thay đổi nhanh chóng và sôi động.” (Xem FCC, 2014 Quadrennial) Xem xét quy định - Xem xét các quy tắc về quyền sở hữu phát sóng của Ủy ban và các quy tắc khác được áp dụng Căn cứ vào mục 202 của Đạo luật viễn thông năm 1996 và đồng sự, MB Docket số 14 và các cộng sự, Trình tự xem xét lại và thông báo về quy tắc đề xuất, (ngày 20 tháng 11) , 2017), xem tại đây .

Cuối cùng, chúng tôi muốn đề xuất rằng Dự thảo Nghị định xác định rõ các thuật ngữ như “các ứng dụng internet”; “Nội dung giá trị gia tăng”; “Dịch vụ giá trị gia tăng”.

Các dịch vụ over-the-top (OTT), bao gồm cả phát video, là một yếu tố quan trọng và ngày càng quan trọng của chuỗi giá trị băng thông rộng. Đổi mới trong OTT đã dẫn đến một Internet phong phú và đa dạng, và đã kích thích nhu cầu tiêu dùng cho truy cập Internet băng thông rộng. Đó là một động lực chính cho các nhà khai thác mạng để nâng cấp và mở rộng mạng lưới của họ. Bất kỳ nỗ lực nào áp đặt các quy định bổ sung đối với OTT sẽ tạo ra sự không chắc chắn về kinh doanh và tăng trưởng kinh tế và đầu tư ít hơn. Các quy tắc không rõ ràng, không cần thiết hoặc bị áp dụng sai sẽ làm tổn hại đến sự đổi mới và đặt ra những thách thức đáng kể về thẩm quyền đối với việc thực thi.

AIC gần đây đã đưa ra hai nghiên cứu OTT ở Indonesia và Thái Lan. Có thể Bộ sẽ quan tâm đến hai nghiên cứu này. [Báo cáo của Indonesia](#) xem xét giá trị của RIA (các ứng dụng tương tác thực) hoặc OTT, cho nền kinh tế Indonesia, đặc biệt là về việc làm, GDP và thu nhập, và tác động của nó đối với DNNVV và các lĩnh vực then chốt về y tế, giáo dục, du lịch và việc làm. [Báo cáo của Thái Lan](#), xem xét tác động và giá trị đối với nền kinh tế Thái Lan đến từ Video theo yêu cầu (dịch vụ VOD), cụ thể là thu nhập, tác động GDP và tạo việc làm. Chúng tôi hy vọng Bộ thấy những tài liệu này hữu ích như là tài liệu tham khảo về các tác động tiềm năng của lĩnh vực này đối với toàn bộ chuỗi giá trị kinh tế.

Chúng tôi hiểu rằng bản Dự thảo Nghị định này chưa phải là bản cuối cùng và chúng tôi rất biết ơn chính phủ Việt Nam đã cho chúng tôi cơ hội này để chia sẻ mối quan tâm và khuyến nghị của chúng tôi cho Dự thảo Nghị định này.

Đầu năm nay, AIC đã có cơ hội quý giá để chia sẻ quan điểm của chúng tôi về các quy định kinh tế kỹ thuật số với Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc tại Singapore. Chúng tôi hy vọng sẽ tiếp tục cuộc đối thoại này để Việt Nam có thể hướng tới một chiến lược phát triển kinh tế dài hạn

với tư duy tương lai và hướng tới tương lai, đảm bảo rằng công dân của Việt Nam có thể phát triển từ tham vọng IR 4.0 quốc gia.

Xin chân thành cảm ơn.

Trân trọng,

Jeff Paine

Giám đốc Điều hành

Liên Minh Internet Châu Á

www.aicasia.org

Email: jeff@aicasia.org